

Przedstawiony w ramach etapu 1 wniosek Finlandii dotyczący terenów, które zostały uznane w decyzji Komisji, zgodnie z art. 4 ust. 2 trzeci akapit dyrektywy, za tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, jest sprzeczny z kryteriami obowiązującymi dla wyznaczenia i klasyfikacji takich terenów, zawartymi w dyrektywie w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych.

Komisja ma obowiązek upewnić się, że tereny wspomniane we wnioskach Państw Członkowskich spełniają wymogi dotyczące ich ekologicznego charakteru, co stanowi przesłankę ujęcia tych terenów w decyzji, jaką należy przyjąć po zakończeniu etapu 2. Bez odpowiedniej kontroli danych biogeograficznych Komisja nie powinna zaakceptować wpisu wnioskowanego terenu na listę terenów mających znaczenie dla Wspólnoty.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 13 stycznia 2005 r. przyjmującej, przy zastosowaniu dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty dla północnego regionu biogeograficznego (Dz. U. L 40, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2005 r. przez Johna Arthura Slatera przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-152/05)

(2005/C 143/79)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 18 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Johna Arthura Slatera zamieszkałego w Londynie (Zjednoczone Królestwo), reprezentowanego przez J. Gilberta, solicitora, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Prime Restaurant Holdings, Inc. z siedzibą w Mississauga, Ontario (Kanada).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie R 582/2003-4;
- odrzucenie wniosku Prime Restaurant Holdings, Inc. o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego wpisanego do rejestru pod nr 447730;
- obciążenie Urzędu i innych uczestników ich własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania strony skarżącej w niniejszym postępowaniu, w postępowaniu odwoławczym nr R 582/2003-4 i w postępowaniu o unieważnienie nr 232C000447730/1.

Zarzuty i główne argumenty:

Wpisany do rejestru wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: znak słowny EAST SIDE MARIO'S dla towarów i usług z klas 25, 26 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 447730

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: John Arthur Slater

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Prime Restaurant Holdings, Inc.

Prawa ze znaku przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: krajowe znaki słowne i graficzne EAST SIDE MARIO'S

Decyzja Wydziału Unieważnień: nieważność wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94. Według strony skarżącej Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że strona skarżąca działała w imieniu osoby trzeciej, która powinna być uważana za zgłaszającego znak towarowy, że ta osoba trzecia działała w złej wierze oraz że stanowi to nieuczciwą praktykę.

Wykreślenie sprawy T-176/00 (¹)

(2005/C 143/80)

(Język postępowania: niderlandzki)

Postanowieniem z dnia 11 marca 2005 r. prezes czwartej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-176/00, Cargill B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 285 z 7.10.2000